Euroopan unionin neuvosto

Bryssel, 23. marraskuuta 2026
(OR. en)

16245/26

EF 306
ECOFIN 1515
DELACT 180
ECB

SAATE

Lähettäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	C(2026) 7883 final
Asia:	KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) …/…, annettu 10.11.2026, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään keskusvastapuolten osalta vakuuksien läpinäkyvyyttä ja vakuuksien simulointivälinettä koskevat vaatimukset sekä määrityspalvelujen tarjoajien osalta vakuuksien läpinäkyvyyttä ja vakuuksien simulaatioita koskevat vaatimukset

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja C(2026) 7883 final.

Liite: C(2026) 7883 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 10.11.2026
C(2026) 7883 final

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) …/…,

annettu 10.11.2026,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään keskusvastapuolten osalta vakuuksien läpinäkyvyyttä ja vakuuksien simulointivälinettä koskevat vaatimukset sekä määrityspalvelujen tarjoajien osalta vakuuksien läpinäkyvyyttä ja vakuuksien simulaatioita koskevat vaatimukset

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. DELEGOIDUN SÄÄDÖKSEN TAUSTA

Euroopan parlamentin ja neuvoston 27. marraskuuta 2024 antama asetus (EU) 2024/2987[1] (EMIR 3 -asetus), jolla muutetaan 4. heinäkuuta 2012 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 648/2012[2] (EMIR-asetus), tuli voimaan 24. joulukuuta 2024.

EMIR 3 -asetuksella pyritään muun muassa siihen, että keskusvastapuolet tarjoavat määritysosapuolilleen ja määrityspalvelujen tarjoajat (eli määritysosapuolet ja määrityspalveluja tarjoavat asiakkaat) tarjoavat asiakkailleen vakuuspyyntöjen ja vakuusmallien osalta lisää läpinäkyvyyttä. Tavoitteena on varmistaa, että vakuuspyynnöt ovat määritysosapuolten, asiakkaiden ja epäsuorien asiakkaiden kannalta näkyvämpiä ja paremmin ennakoitavissa niin, että ne voivat kehittää edelleen likviditeetinhallintastrategioitaan. Keskusvastapuolien edellytetään antavan tietoja ja kehittävän simulointivälineen ja määrityspalvelujen tarjoajien tekevän simulaatioita.

EMIR-asetuksen 38 artiklan 10 kohdassa, joka sisällytettiin asetukseen EMIR 3 -asetuksella, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA) valtuutetaan täsmentämään annettavat tiedot sekä vakuuksien läpinäkyvyyteen liittyvät simulointia ja simulointivälinettä koskevat vaatimukset teknisessä sääntelystandardissa vuoden kuluessa EMIR 3 -asetuksen voimaantulosta.

ESMA toimitti loppuraporttinsa[3] komissiolle 2. maaliskuuta 2026.

2. SÄÄDÖKSEN HYVÄKSYMISTÄ EDELTÄNEET KUULEMISET

ESMA julkaisi 24. kesäkuuta 2025 kuulemisasiakirjan, joka sisältää teknisten sääntelystandardien luonnokset. Kuuleminen päättyi 8. syyskuuta 2025.

Loppuraportissa esitetään luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään EMIR-asetuksen 38 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut simulointivälinettä koskevat vaatimukset, 7 kohdassa tarkoitetut simulointia koskevat vaatimukset sekä 7 ja 8 kohdassa tarkoitetut tietoja koskevat vaatimukset. Loppuraportissa ja siihen liittyvissä teknisissä sääntelystandardeissa otetaan huomioon kuultujen elinten antama palaute. Niissä tarkastellaan erityisesti teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa keskusvastapuolen alkuvakuusmallien osalta, keskusvastapuolen simulointivälineeseen sisällytettävien skenaarioiden yksityiskohtaisuutta sekä sitä, miten voidaan varmistaa samantasoinen läpinäkyvyys yhtäältä keskusvastapuolten ja määritysosapuolten välillä ja toisaalta määrityspalvelujen tarjoajien ja asiakkaiden välillä. Näiden seikkojen huomioon ottamiseksi ESMA on poistanut vaatimuksen, jonka mukaan keskusvastapuolen mallia koskevan dokumentoinnin olisi oltava riittävän kattavaa mallin toistettavuuden mahdollistamiseksi ja keskusvastapuolten olisi esitettävä hinnoittelun ja tietojen lähteet. ESMA on myös poistanut vaatimuksen käyttää keskusvastapuolten stressitesteillä määritettyjä markkinoiden stressiskenaarioita maksukyvyttömyysrahaston koon määrittämiseen ja piti sen sijaan parempana vaihtoehtona, että käytetään kahta yleistä historiallista markkinoiden stressiskenaariota (esim. covid-19-pandemiasta johtunut

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/2987, annettu 27 päivänä marraskuuta 2024, asetusten (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 575/2013 ja (EU) 2017/1131 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse toimenpiteistä, joilla lievennetään kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyviä liiallisia vastuita ja parannetaan unionin määritysmarkkinoiden tehokkuutta, EUVL L, 2024/2987, 4.12.2024.

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä, EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1.

3 ESMA91-1505572268-4509_Final_Report_on_the_Draft_RTS_on_Margin_Transparency_requirements.pdf.

markkinoiden stressi) ja kolmea hypoteettista markkinoiden stressiskenaariota. ESMA on myös säilyttänyt tasapainoisen lähestymistavan sen varmistamiseksi, että asiakkaat hyötyvät riittävästi läpinäkyvyyttä koskevista tason 1 tekstin vaatimuksista.

Teknisten sääntelystandardien luonnokset on laadittu EMIR-asetuksen 38 artiklan 10 kohdan mukaisesti yhteistyössä Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän kanssa. ESMA pyysi lausunnon myös arvopaperimarkkina-alan osallisryhmältä.

3. DELEGOIDUN SÄÄDÖKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Delegoitu säädös perustuu ESMAn ehdotusluonnokseen.

- I luku kattaa tiedot, jotka keskusvastapuolen on annettava määritysosapuolilleen:
  - 1 artiklassa täsmennetään alkuvakuusmallin rakennetta ja toimintaa koskevat tiedot.
  - 2 artiklassa täsmennetään alkuvakuusmallin keskeisiä oletuksia ja rajoituksia koskevat tiedot.
  - 3 artiklassa täsmennetään, että keskusvastapuolten on annettava 1 ja 2 artiklassa tarkoitetut tiedot dokumentoidussa muodossa ja että tiedot on kirjoitettava selkeällä ja kattavalla tavalla.
- II luku kattaa keskusvastapuolen simulointivälinettä koskevat vaatimukset:
  - 4 artiklassa täsmennetään simulointivälineen tuotosta koskevat vaatimukset.
  - 5 artiklassa täsmennetään simulointivälineeseen sisällytettävät historialliset ja hypoteettiset skenaariot.
- III luku kattaa tiedot, jotka määritysosapuolten ja asiakkaiden, jotka tarjoavat asiakkaalle määrityspalveluja, on annettava:
  - 6 artiklassa säädetään vaatimuksesta, jonka mukaan määrityspalvelujen tarjoajien on annettava keskusvastapuolen alkuvakuusmallista saamansa tiedot asiakkailleen.
  - 7 artiklassa täsmennetään tiedot, jotka määrityspalvelujen tarjoajien on annettava asiakkailleen vakuuskäytännöistään, sekä asiakkaiden käyttöön annettavaa simulaatiota koskevat vaatimukset.
- IV luku kattaa loppusäännökset:
  - 8 artiklassa täsmennetään, että delegoitu säädös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, kun taas simulointivälinettä ja simulointia koskevia vaatimuksia sovelletaan 12 kuukautta myöhemmin.
- Liitteessä täsmennetään keskusvastapuolen vakuussimulointivälineeseen sisällytettäviä markkinoiden stressiskenaarioita koskevat vaatimukset.

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) …/…,

annettu 10.11.2026,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään keskusvastapuolten osalta vakuuksien läpinäkyvyyttä ja vakuuksien simulointivälinettä koskevat vaatimukset sekä määrityspalvelujen tarjoajien osalta vakuuksien läpinäkyvyyttä ja vakuuksien simulaatioita koskevat vaatimukset

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012[4] ja erityisesti sen 38 artiklan 10 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetusta (EU) N:o 648/2012 on muutettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2024/2987[5]. Muutoksilla on muun muassa parannettu säännöksiä, jotka koskevat keskusvastapuolten määritysosapuolilleen vakuuksien osalta tarjoamaa läpinäkyvyyttä, ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 38 artiklassa on asetettu määrityspalveluja tarjoaville määritysosapuolille ja määrityspalveluja tarjoaville asiakkaille, jäljempänä ’määrityspalvelujen tarjoajat’, vaatimuksia, jotka koskevat niiden asiakkaisiin sovellettavien vakuuksien läpinäkyvyyttä.

(2) Keskusvastapuolen määritysosapuolten olisi niiden tietojen perusteella, jotka keskusvastapuolen on määrä antaa alkuvakuusmallinsa rakenteesta ja toiminnasta, voitava saada perusteellinen käsitys siitä, miten vakuusmalli toimii, jotta ne voivat paremmin ennakoida vakuusvelvoitteitaan keskusvastapuolta kohtaan. Tietojen olisi sen vuoksi katettava kaikki alkuvakuusmallin osatekijät. Tässä yhteydessä alkuvakuusmallin osatekijöinä olisi pidettävä perusvakuutta (core margin) ja vakuuden korotuksia. Tiedoista olisi käytävä selkeästi ilmi, minkä tyyppistä mallia perusvakuuden osalta käytetään ja onko kyseessä parametrimalli, historiallinen simulointi vai Monte Carlo -simulointi. Lisäksi mukana olisi oltava yksityiskohtaiset tiedot mallin parametreista, mukaan lukien luottamustaso, laskenta-aikaväli ja realisoinnin aikaväli, sekä kuvaus parametrien tehtävistä. Keskusvastapuolen olisi myös esitettävä yksityiskohtainen kuvaus mallista, mukaan lukien loogiset vaiheet sekä matemaattiset ja tilastolliset eritelmät. Tietoihin olisi sisällyttävä myös riski,

[4] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj).

[5] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/2987, annettu 27 päivänä marraskuuta 2024, asetusten (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 575/2013 ja (EU) 2017/1131 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse toimenpiteistä, joilla lievennetään kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyviä liiallisia vastuita ja parannetaan unionin määritysmarkkinoiden tehokkuutta (EUVL L, 2024/2987, 4.12.2024 ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2987/oj).

jonka kukin alkuvakuusmallin osatekijä kattaa, ja jos perusvakuus kattaa muita riskejä kuin markkinariskin, tiedoista olisi käytävä selkeästi ilmi, miten lisäriskit otetaan huomioon. Vakuuden korotusten osalta tietoihin olisi tapauksen mukaan sisällyttävä vakuuden korotukset, jotka kattavat yksittäisiin salkkuihin liittyvät riskit, mukaan lukien likviditeetti-, keskittymä- ja wrong-way-riskiä koskevat korotukset; vakuuden korotukset, jotka kattavat määritysosapuolen kaikkien salkkujen kokonaisvaikutukseen liittyvän riskin, mukaan lukien maksukyvyttömyysrahastoon liittyvää keskittymäriskiä koskeva korotus; määritysosapuolen yksilölliseen riskiin liittyvät vakuuden korotukset, mukaan lukien luottoriskiä koskeva korotus; ja muut vakuuden korotukset, mukaan lukien malliriskiin liittyvät tai vakuuden ylityksestä johtuvat vakuusvaatimukset. Lisäksi keskusvastapuolen olisi annettava tietoja vakuuspyyntöihin liittyvistä toiminnallisista järjestelyistä ja hallintomenettelyistä, jotka liittyvät keskusvastapuolen alkuvakuusmallin tarkistamiseen.

(3) Jotta määritysosapuolet ymmärtäisivät keskusvastapuolen alkuvakuusmallin keskeiset oletukset ja rajoitukset, keskusvastapuolen olisi annettava määritysosapuolilleen kuvaus tilanteista, jotka voivat johtaa oletusten kumoutumiseen, ja laadulliset ja määrälliset tiedot mahdollisesta vaikutuksesta vakuusvaatimuksiin sekä tiedot mallin toimivuudesta ja käyttäytymisestä stressikausien markkinaolosuhteissa, mukaan lukien vähintään toteumatestien tulokset. Keskusvastapuolen olisi annettava myös tiedot prosesseista, joita se käyttää seuratakseen säännöllisesti ja korjatakseen tarvittaessa vakuuksiensa tasoa kulloisenkin markkinatilanteen mukaan ottaen huomioon tällaisista korjauksista aiheutuvat mahdolliset myötäsykliset vaikutukset; tiedot edellytyksistä, joiden täyttyessä voidaan vaatia alkuvakuusmallin soveltamatta jättämistä, myös markkinoiden stressitilanteen aikana; ja tiedot siitä, miten poikkeukselliset vakuuspyynnöt laskettaisiin ja miten niitä vaadittaisiin, jos vakuusmallia ei sovelleta. Tässä yhteydessä poikkeuksellisilla vakuuksilla tarkoitetaan komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 153/2013[6] 56 artiklassa tarkoitettuja lisävakuuksia.

(4) Keskusvastapuolen olisi annettava määritysosapuolilleen dokumentoidussa muodossa kaikki tiedot alkuvakuusmallistaan ja kuvaus vakuussimulointivälineensä skenaarioista. Tiedot olisi kirjoitettava selkeästi ja kattavasti, jotta määritysosapuolet saavat perusteellisen käsityksen siitä, miten vakuusmalli toimii, ja tietojen olisi oltava ajantasaisia. Määrityspalvelujen tarjoajien olisi annettava nämä tiedot myös asiakkailleen.

(5) Keskusvastapuolen vakuussimulointivälineellä saatu määritysosapuolen olemassa olevien positioiden alkuvakuuden määrä olisi erotettava toteutettavien uusien transaktioiden alkuvakuuden määrästä, jotta määritysosapuoli pystyy hypoteettisessa skenaariossa erottamaan toisistaan alkuvakuuteen kohdistuvan vaikutuksen olemassa olevien positioidensa osalta ja uusien transaktioiden osalta. Simulointivälineen olisi sisällettävä perusvakuus ja vakuuden korotukset sen salkun osalta, jonka uusille transaktioille olisi asetettava vakuudet, ja niitä vaadittaisiin näin ollen järjestelmällisesti kaikkien määritysosapuolten osalta, salkun keskittymisestä johtuva korotus mukaan lukien. Keskusvastapuolen olisi simulointivälineessään eriteltävä selkeästi, minkä tyyppiset riskit mikäkin määrä kattaa. Epäselvyyden välttämiseksi kunkin korotuksen määrä olisi ilmoitettava erikseen.

---

[6] Komission delegoitu asetus (EU) N:o 153/2013, annettu 19 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä keskusvastapuoliin liittyviä vaatimuksia koskevien teknisten sääntelystandardien osalta (EUVL L 52, 23.2.2013, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2013/153/oj).

(6) Jotta määritysosapuolet voivat arvioida ja ennakoida paremmin vakuusvaatimuksiaan erityisesti stressikausien markkinaolosuhteissa, on tarpeen säätää, että keskusvastapuolten vakuussimulointivälineisiin on sisällytettävä useita skenaarioita. Sen vuoksi keskusvastapuolen olisi kulloisiakin markkinaolosuhteita koskevan skenaarion lisäksi sisällytettävä vakuussimulointivälineeseensä kolme hypoteettista ja kaksi historiallista markkinoiden stressiskenaariota, jotka keskusvastapuoli on määrittänyt. Vertailukelpoisuuden vähimmäistason varmistamiseksi näiden skenaarioiden rakenteeseen olisi kuitenkin sovellettava tiettyjä vaatimuksia, erityisesti alkuvakuusmalliin kohdistuvan vaikutuksen osalta. Lisäksi keskusvastapuolten heterogeenisyyden vuoksi kunkin keskusvastapuolen olisi harkittava muidenkin stressiskenaarioiden määrittämistä ja sisällyttämistä simulointivälineeseensä niin, että se ottaa huomioon kokonsa, monimutkaisuutensa, riskinhallintakäytäntönsä, osapuolirakenteensa ja määrittämiensä tuotteiden ominaisuudet.

(7) Määrityspalvelujen tarjoajat saattavat käyttää erilaisia menetelmiä laskeakseen vakuudet, joita ne vaativat asiakkailtaan keskusvastapuolen määrittämien transaktioiden osalta. Jotkin määrityspalvelujen tarjoajat käyttävät keskusvastapuolen vakuusmallia soveltamatta lisävakuuksia. Jotkin määrityspalvelujen tarjoajat käyttävät keskusvastapuolen vakuusmallia ja soveltavat lisävakuuksia esimerkiksi soveltamalla määritysvastapuolikertoimia tai -korotuksia ottaakseen huomioon vastapuoli- tai luottoriskin tai laskemalla asiakkaiden vakuudet yksilöllisesti tai bruttoperusteisesti nettoperusteiseen laskemisen sijaan. Jotkin määrityspalvelujen tarjoajat eivät käytä keskusvastapuolen vakuusmallia vaan omia omisteisia mallejaan. Sen vuoksi on tarpeen ottaa tällaiset erot huomioon täsmennettäessä vakuuksien läpinäkyvyyttä koskevia vaatimuksia määrityspalvelujen tarjoajien osalta, jotta kaikki asiakkaat voivat hyötyä yhtäläisesti näistä vaatimuksista ja jotta varmistetaan, että asiakkailla on yhtäläinen ymmärrys likviditeettitarpeista ja ne voivat varautua mahdollisiin tuleviin vakuuspyyntöihin riippumatta niiden määrityspalvelujen tarjoajan käyttämästä menetelmästä. Määrityspalvelujen tarjoajille asetetut vakuuksien läpinäkyvyyttä koskevat vaatimukset rajoittuvat keskusvastapuolen määrittämiin asiakkaan transaktioihin.

(8) Jotta asiakkaat ymmärtäisivät vakuuksia koskevia toiminnallisia järjestelyjä, määrityspalvelujen tarjoajat olisi velvoitettava antamaan asiakkailleen tiedot vakuuksien keräämistä koskevista toiminnallisista järjestelyistä, mukaan lukien määräajat vakuuspyyntöihin vastaamiselle, vakuuksien asettamisen takarajat, vakuuksien keräämisen aikataulu, vakuuspyynnön mahdollisesti käynnistävät kynnysarvot, mahdolliset vastuurajat, sekä tiedot vakuuden ylijäämän palauttamisesta.

(9) Määrityspalvelujen tarjoajan olisi annettava asiakkailleen näiden asiakkaiden kannalta merkitykselliset vakuussimulaatiot. Näiden simulaatioiden merkityksellisyys riippuu vakuusmallista, jota määrityspalvelujen tarjoaja käyttää laskiessaan vakuudet, jotka määrityspalvelujen tarjoaja vaatii asiakkaalta. Määrityspalvelujen tarjoaja voi käyttää tässä yhteydessä keskusvastapuolen vakuusmallia ja olla vaatimatta lisävakuuksia, käyttää keskusvastapuolen vakuusmallia ja vaatia asiakkaalta lisävakuuksia tai käyttää eri vakuusmallia kuin keskusvastapuoli.

(10) Määrityspalvelujen tarjoajan, joka käyttää keskusvastapuolen vakuusmallia eikä vaadi lisävakuuksia, olisi annettava asiakkaalleen vakuussimulaatiot, joista käy ilmi kunkin keskusvastapuolen osalta vaadittava alkuvakuuden määrä.

(11) Määrityspalvelujen tarjoajan, joka käyttää keskusvastapuolen vakuusmallia ja vaatii asiakkaalta lisävakuuksia, olisi annettava asiakkaalle tiedot näiden välisten

poikkeamien syistä ja suuruudesta, jotta asiakas ymmärtää, miten sen määrityspalvelujen tarjoajan vaatimat vakuudet eroavat keskusvastapuolen vaatimista vakuuksista. Kyseisen määrityspalvelujen tarjoajan olisi myös annettava asiakkaalleen tiedot siitä, mitä riskejä kukin lisävakuustyyppi kattaa, sekä yksityiskohtainen kuvaus siitä, miten tällainen riski lasketaan, myös stressikausien markkinaolosuhteissa, ja tiedot menettelyistä, joilla lisävakuusvaatimusten laskentaa tarkistetaan, sekä sovellettavasta ilmoitusajasta. Lisäksi kyseisen määrityspalvelujen tarjoajan olisi annettava asiakkaalleen vakuussimulaatiot, joissa eritellään kunkin keskusvastapuolen osalta keskusvastapuolen vakuusmallia käyttäen vaadittu alkuvakuuden määrä ja mahdolliset määrityspalvelujen tarjoajan vaatimat lisävakuuden määrät sekä kunkin määrityspalvelujen tarjoajan vaatimat määrät lisävakuustyypeittäin, jotta asiakas voi helposti määrittää keskusvastapuolen vaatimien vakuuksien ja määrityspalvelujen tarjoajan veloittamien vakuuksien väliset poikkeamat ja erot.

(12) Määrityspalvelujen tarjoajan, joka käyttää eri vakuusmallia kuin keskusvastapuoli, olisi annettava asiakkaalleen, jonka osalta sovelletaan määrityspalvelujen tarjoajan vakuusmallia, tiedot vakuuksien välisten poikkeamien syistä ja suuruudesta, jotta asiakas ymmärtää, miten sen määrityspalvelujen tarjoajan vaatimat vakuudet eroavat keskusvastapuolen vaatimista vakuuksista. Kyseisen määrityspalvelujen tarjoajan olisi annettava asiakkaalleen myös tiedot mallinsa rakenteen keskeisistä osatekijöistä ja rajoituksista, mukaan lukien tiedot riskistä, jonka kukin vakuusmallin osatekijä (eli perusvakuus ja mahdolliset korotukset) kattaa, sekä siitä, miten se lasketaan, myös stressikausien markkinaolosuhteissa, tiedot siitä, minkä tyyppistä mallia perusvakuuden osalta käytetään, tiedot mallin parametreista, mukaan lukien luottamusväli, laskenta-aikavälit ja realisoinnin aikaväli, sekä kuvaus parametrien tehtävistä, ja tiedot menettelyistä, joilla vaatimusten laskentamenetelmää tarkistetaan, sekä sovellettavasta ilmoitusajasta. Lisäksi kyseisen määrityspalvelujen tarjoajan olisi annettava asiakkaalleen vakuussimulaatiot, joissa eritellään keskusvastapuolen vakuusmallia käyttäen kunkin keskusvastapuolen osalta vaaditut alkuvakuuksien määrät ja määrityspalvelujen tarjoajan vaatima määrä ja eritellään perusvakuuden määrä ja määrityspalvelujen tarjoajan käyttämän mallin mukaiset lisävakuuksien määrät. Epäselvyyden välttämiseksi kunkin korotuksen määrä olisi ilmoitettava erikseen.

(13) Hallinnollisen taakan vähentämiseksi on myös tarpeen määrittää, kuinka usein määrityspalvelujen tarjoajien on annettava vakuuksia koskevat tiedot ja vakuussimulaatiot asiakkailleen. Näin ollen määrityspalvelujen tarjoajan olisi annettava asiakkaalle vakuuksia koskevat tiedot, kun asiakassuhde alkaa ja kun kyseiset tiedot muuttuvat olennaisesti. Lisäksi määrityspalvelujen tarjoajan olisi annettava asiakkaalle vakuussimulaatioita asiakkaan pyynnöstä ja kun asiakassuhde alkaa.

(14) Jotta asiakkaat voivat arvioida ja ennakoida paremmin vakuusvaatimuksiaan erityisesti stressikausien markkinaolosuhteissa, on tarpeen säätää, että määrityspalvelujen tarjoajien vakuussimulaatioihin on sisällytettävä useita skenaarioita. Sen vuoksi määrityspalvelujen tarjoajien olisi kulloisiakin markkinaolosuhteita koskevan skenaarion lisäksi sisällytettävä vakuussimulaatioihinsa vähintään kolme hypoteettista ja kaksi historiallista markkinoiden stressiskenaariota. Määrityspalvelujen tarjoajia ei tältä osin tulisi vaatia räätälöimään skenaarioita kunkin asiakkaan yksilöllisen tilanteen mukaan, vaan ne voivat sen sijaan käyttää samoja skenaarioita, joita keskusvastapuoli käyttää vakuussimulointivälineessään. Määrityspalvelujen tarjoajien antamia vakuussimulaatioita ei kuitenkaan tulisi pitää interaktiivisina simulointivälineinä,

koska tällainen vaatimus olisi suhteeton. Sen sijaan määrityspalvelujen tarjoajien odotetaan antavan asiakkailleen tiedoksi ainakin ne vakuuksien määrät, joita asiakkailta vaadittaisiin eri skenaarioissa.

(15) Keskusvastapuolille olisi annettava riittävästi aikaa tehdä nykyisiin simulointivälineisiinsä muutokset, joita tarvitaan, jotta ne täyttäisivät kyseisiin välineisiin sovellettavat uudet vaatimukset. Määrityspalvelujen tarjoajille olisi myös annettava riittävästi aikaa täyttää vaatimukset, jotka liittyvät simulaatioihin, jotka niiden on annettava asiakkailleen. Sen vuoksi tämän asetuksen vastaavien säännösten soveltamispäivää olisi lykättävä.

(16) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA) on toimittanut komissiolle.

(17) ESMA on laatinut teknisten sääntelystandardien luonnokset yhteistyössä Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän kanssa. ESMA on järjestänyt avoimia julkisia kuulemisia tämän asetuksen perustana olevista teknisten sääntelystandardien luonnoksista, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010[7] 37 artiklan mukaisesti perustetulta arvopaperimarkkina-alan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

TIEDOT, JOTKA KESKUSVASTAPUOLEN ON ANNETTAVA MÄÄRITYSOSAPUOLILLEEN

1 artikla
Alkuvakuusmallin rakenne ja toiminta

Keskusvastapuolen on annettava määritysosapuolilleen tiedot alkuvakuusmallinsa rakenteesta ja toiminnasta. Tietojen on katettava alkuvakuusmallin osatekijät, mukaan lukien seuraavat:

a) riski, jonka kukin alkuvakuusmallin osatekijä kattaa;

b) perusvakuuden osalta käytettävän mallin tyyppi;

c) vakuuksien laskentamenetelmä, mukaan lukien loogiset vaiheet, sekä matemaattiset ja tilastolliset eritelmät;

d) mallin parametrit, mukaan lukien luottamusväli, laskenta-aikavälit ja realisoinnin aikaväli, sekä kuvaus parametrien tehtävistä;

e) vakuuksien keräämistä koskevat toiminnalliset järjestelyt, mukaan lukien määräajat vakuuspyyntöihin vastaamiselle, vakuuksien asettamisen takarajat, vakuuksien keräämisen aikataulu, vakuuspyyntöjä mahdollisesti käynnistävät

[7] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj).

kynnysarvot, mahdolliset vastuurajat, sekä vakuuden ylijäämän palauttamista koskevat toiminnalliset järjestelyt;

f) hallintomenettelyt, jotka liittyvät keskusvastapuolen alkuvakuusmallin tarkistamiseen, määritysosapuolten osallistuminen hallinnointiprosessiin sekä sovellettava ilmoitusaika.

2 artikla

Alkuvakuusmallin keskeiset oletukset ja rajoitukset

1. Keskusvastapuolen on annettava määritysosapuolilleen luettelo alkuvakuusmallin keskeisistä oletuksista ja rajoituksista, mukaan lukien kuvaus tilanteista, jotka voivat johtaa oletusten kumoutumiseen, sekä laadulliset ja määrälliset tiedot mahdollisesta vaikutuksesta vakuusvaatimuksiin.

2. Keskusvastapuolen on annettava määritysosapuolilleen laadulliset ja määrälliset tiedot alkuvakuusmallinsa toimivuudesta ja käyttäytymisestä stressikausien markkinaolosuhteissa. Näihin tietoihin on sisällyttävä toteumatestien tulokset delegoidun asetuksen (EU) N:o 153/2013 49 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi keskusvastapuolen on annettava määritysosapuolilleen tiedot seuraavista:

   a) prosessit, joilla seurataan ja korjataan sen vakuuksien tasoa kulloisenkin markkinatilanteen mukaan;

   b) edellytykset, joiden täyttyessä voidaan vaatia alkuvakuusmallin soveltamatta jättämistä, myös markkinoiden stressitilanteen aikana;

   c) miten poikkeukselliset vakuudet lasketaan ja miten niitä vaaditaan delegoidun asetuksen (EU) N:o 153/2013 56 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Mallia koskevat tiedot

Keskusvastapuolen on annettava määritysosapuolilleen dokumentoidussa muodossa kaikki tämän asetuksen 1 ja 2 artiklassa ja 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot. Tietojen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) ne on kirjoitettava selkeästi ja kattavasti;

b) määritysosapuoli voi niiden perusteella saada perusteellisen käsityksen siitä, miten vakuusmalli toimii;

c) ne ovat ajan tasalla.

II LUKU
KESKUSVASTAPUOLEN SIMULOINTIVÄLINE

4 artikla
Simulointivälineen tuotos

1. Keskusvastapuolen määritysosapuoltensa käyttöön antaman simulointivälineen on annettava salkkuun liittyvän perusvakuuden määrä ja kunkin vakuuden korotuksen määrä ja lueteltava selkeästi, minkä tyyppisiä riskejä kukin määrä kattaa.

2. Simulointivälineen tuotoksen on oltava saatavilla välinettä käyttävän määritysosapuolen olemassa olevissa tai hypoteettisissa salkuissa toteutettavia uusia transaktioita varten. Simulointivälineen tuotoksessa on erotettava toisistaan määritysosapuolen jo määrittämiä olemassa olevia transaktioita koskeva alkuvakuusvaatimuksen määrä ja uusien transaktioiden määrityksen yhteydessä keskusvastapuolen vaatima ylimääräinen alkuvakuuden määrä.

5 artikla
Simulointivälineen skenaariot

1. Simulointivälineen, jonka keskusvastapuoli antaa käyttöön, on annettava määritysosapuolille mahdollisuus arvioida vaadittu alkuvakuus kussakin seuraavista skenaarioista:

   a) kulloisetkin markkinaolosuhteet, jotka perustuvat syöttötietoihin, joita alkuvakuusmallissa on käytetty viimeisimmän alkuvakuuspyynnön osalta päivän lopussa;

   b) kolme hypoteettista ja kaksi historiallista markkinoiden stressiskenaariota, jotka keskusvastapuoli on määrittänyt ja jotka täyttävät liitteessä vahvistetut vaatimukset.

2. Keskusvastapuoli voi määrittää ja sisällyttää simulointivälineeseensä muitakin markkinoiden stressiskenaarioita, joissa se ottaa huomioon seuraavat seikat:

   a) keskusvastapuolen koko;

   b) keskusvastapuolen monimutkaisuus;

   c) keskusvastapuolen riskinhallintakäytännöt;

   d) keskusvastapuolen osapuolirakenne;

   e) keskusvastapuolen määrittämien tuotteiden ominaisuudet.

3. Keskusvastapuolen on annettava määritysosapuolilleen selkeä kuvaus 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista skenaarioista.

III LUKU
TIEDOT, JOTKA MÄÄRITYSPALVELUJA TARJOAVIEN MÄÄRITYSOSAPUOLTEN JA ASIAKKAIDEN ON ANNETTAVA

6 artikla

Keskusvastapuolen alkuvakuusmalli

1. Määrityspalveluja tarjoavien määritysosapuolten ja määrityspalveluja tarjoavien asiakkaiden, jäljempänä yhdessä ’määrityspalvelujen tarjoajat’, on asetettava asiakkaidensa saataville 3 artiklassa tarkoitetut tiedot ilman muutoksia tai poistoja.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, määrityspalvelujen tarjoajia ei vaadita asettamaan 3 artiklassa tarkoitettuja tietoja saataville, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   a) keskusvastapuoli on julkistanut kyseiset tiedot ja ilmoittanut asiakkaalle niiden saatavuudesta ja siitä, miten niihin voi tutustua;

   b) keskusvastapuoli antaa kyseiset tiedot suoraan asiakkaille.

3. Keskusvastapuolet eivät saa estää määrityspalvelujen tarjoajia antamasta 3 artiklassa tarkoitettuja tietoja asiakkailleen.

7 artikla

Määrityspalvelujen tarjoajien antamat vakuuksia koskevat tiedot ja simulaatiot

1. Määrityspalvelujen tarjoajien on annettava asiakkailleen tiedot tilanteista ja olosuhteista, jotka saattavat käynnistää vakuuspyyntöjä, sekä menettelyistä, joilla asiakkaiden asetettavaksi tuleva vakuuden määrä määritetään. Näihin tietoihin on sisällyttävä kaikki asiaankuuluvat tiedot vakuuden ylijäämän palauttamista ja vakuuksien keräämistä koskevista toiminnallisista järjestelyistä sekä määrityspalvelujen tarjoajan käyttämästä vakuusmallista, kuten 2–5 kohdassa säädetään.

2. Määrityspalvelujen tarjoajan on annettava asiakkailleen tiedot vakuuden ylijäämän palauttamista ja vakuuksien keräämistä koskevista toiminnallisista järjestelyistä, mukaan lukien seuraavat:

   a) määräajat vakuuspyyntöjen täyttämiselle;

   b) vakuuksien asettamisen takarajat;

   c) vakuuksien keräämisen aikataulu;

   d) vakuuspyyntöjä mahdollisesti käynnistävät kynnysarvot, jos sellaisia on;

   e) vastuurajat, jos sellaisia on.

3. Jos määrityspalvelujen tarjoaja käyttää keskusvastapuolen vakuusmallia eikä vaadi asiakkailtaan lisävakuuksia, sen on 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi annettava asiakkaille 8 kohdassa tarkoitettujen skenaarioiden osalta vakuussimulaatiot, joista käy ilmi kunkin keskusvastapuolen osalta vaadittava alkuvakuuden määrä.

4. Jos määrityspalvelujen tarjoaja käyttää keskusvastapuolen vakuusmallia ja vaatii asiakkailtaan lisävakuuksia, sen on 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi annettava asiakkaille seuraavat:

   a) tiedot kunkin lisävakuustyypin kattamasta riskistä sekä yksityiskohtainen kuvaus siitä, miten tällainen riski lasketaan, myös stressikausien markkinaolosuhteissa;

   b) tiedot menettelyistä, joilla tarkistetaan määrityspalvelujen tarjoajan vaatiman lisävakuuden laskentaa, sekä sovellettavasta ilmoitusajasta;

   c) tiedot määrityspalvelujen tarjoajan asiakkaisiinsa soveltamien vakuuksien ja keskusvastapuolen vakuuksien välisten poikkeamien syistä ja suuruudesta;

   d) vakuussimulaatiot 8 kohdassa tarkoitettujen skenaarioiden osalta siten, että kunkin keskusvastapuolen osalta erotetaan selvästi toisistaan

      i) keskusvastapuolen vakuusmallia käyttäen vaadittava alkuvakuuden määrä ja määrityspalvelujen tarjoajan vaatima lisävakuuden määrä, joka liittyy salkkuun, jossa transaktioille asetetaan vakuus;

      ii) kunkin sellaisen lisävakuustyypin määrä, jota määrityspalvelujen tarjoaja vaatii.

5. Jos määrityspalvelujen tarjoaja käyttää eri vakuusmallia kuin keskusvastapuoli, määrityspalvelujen tarjoajan on 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi annettava asiakkailleen, joiden osalta sovelletaan määrityspalvelujen tarjoajan vakuusmallia, seuraavat tiedot:

   a) tiedot vakuusmallin rakenteen keskeisistä osatekijöistä ja rajoituksista, mukaan lukien seuraavat:

      i) kunkin vakuusmallin osatekijän kattama riski sekä yksityiskohtainen kuvaus siitä, miten tällainen riski lasketaan, myös stressikausien markkinaolosuhteissa;

      ii) perusvakuuden osalta käytettävän mallin tyyppi;

      iii) mallin parametrit, mukaan lukien luottamusväli, laskenta-aikavälit ja realisoinnin aikaväli, sekä kuvaus parametrien tehtävistä;

      iv) tiedot menettelyistä, joilla vaatimusten laskentamenetelmää tarkistetaan, sekä sovellettavasta ilmoitusajasta;

   b) tiedot määrityspalvelujen tarjoajan asiakkaisiinsa soveltamien vakuuksien ja keskusvastapuolen vakuuksien välisten poikkeamien syistä ja suuruudesta;

   c) vakuussimulaatiot 8 kohdassa tarkoitettujen skenaarioiden osalta siten, että erotetaan selvästi toisistaan

      i) keskusvastapuolen vakuusmallia käyttäen kunkin keskusvastapuolen osalta vaadittava alkuvakuuden määrä ja määrityspalvelujen tarjoajan vaatima vakuuden määrä, joka liittyy salkkuun, jossa transaktioille asetetaan vakuus;

      ii) perusvakuuden määrä ja kunkin sellaisen vakuuden korotuksen määrä, joka määrityspalvelujen tarjoajan käyttämässä mallissa liittyy salkkuun, jossa transaktioille asetetaan vakuus.

6. Määrityspalvelujen tarjoajan on annettava 2 kohdassa ja tapauksen mukaan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut tiedot ainakin silloin, kun

   a) asiakassuhde alkaa;

   b) tiedot muuttuvat olennaisesti.

7. Määrityspalvelujen tarjoajan on annettava 3 kohdan 4 alakohdan d alakohdassa ja 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vakuussimulaatio, sikäli kuin kyseinen simulaatio on merkityksellinen sen asiakkaiden kannalta, ainakin silloin, kun

   a) asiakassuhde alkaa;

   b) asiakas sitä pyytää.

8. Määrityspalvelujen tarjoajan on toimitettava 3 kohdan 4 alakohdan d alakohdassa ja 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vakuussimulaatio, sikäli kuin kyseiset tiedot ovat merkityksellisiä sen asiakkaiden kannalta, seuraavien skenaarioiden osalta:

   a) kulloisetkin markkinaolosuhteet, jotka perustuvat syöttötietoihin, joita alkuvakuusmallissa on käytetty viimeisimmän alkuvakuuspyynnön osalta päivän lopussa;

   b) kolme hypoteettista ja kaksi historiallista markkinoiden stressiskenaariota.

Määrityspalvelujen tarjoaja voi käyttää 5 artiklassa tarkoitettuja keskusvastapuolen simulointivälineen skenaarioita.

IV LUKU
LOPPUSÄÄNNÖKSET

8 artikla
Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 4 ja 5 artiklaa, 7 artiklan 3 kohtaa, 7 artiklan 4 kohdan d alakohtaa, 7 artiklan 5 kohdan c alakohtaa sekä 7 artiklan 7 ja 8 kohtaa sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10.11.2026

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN